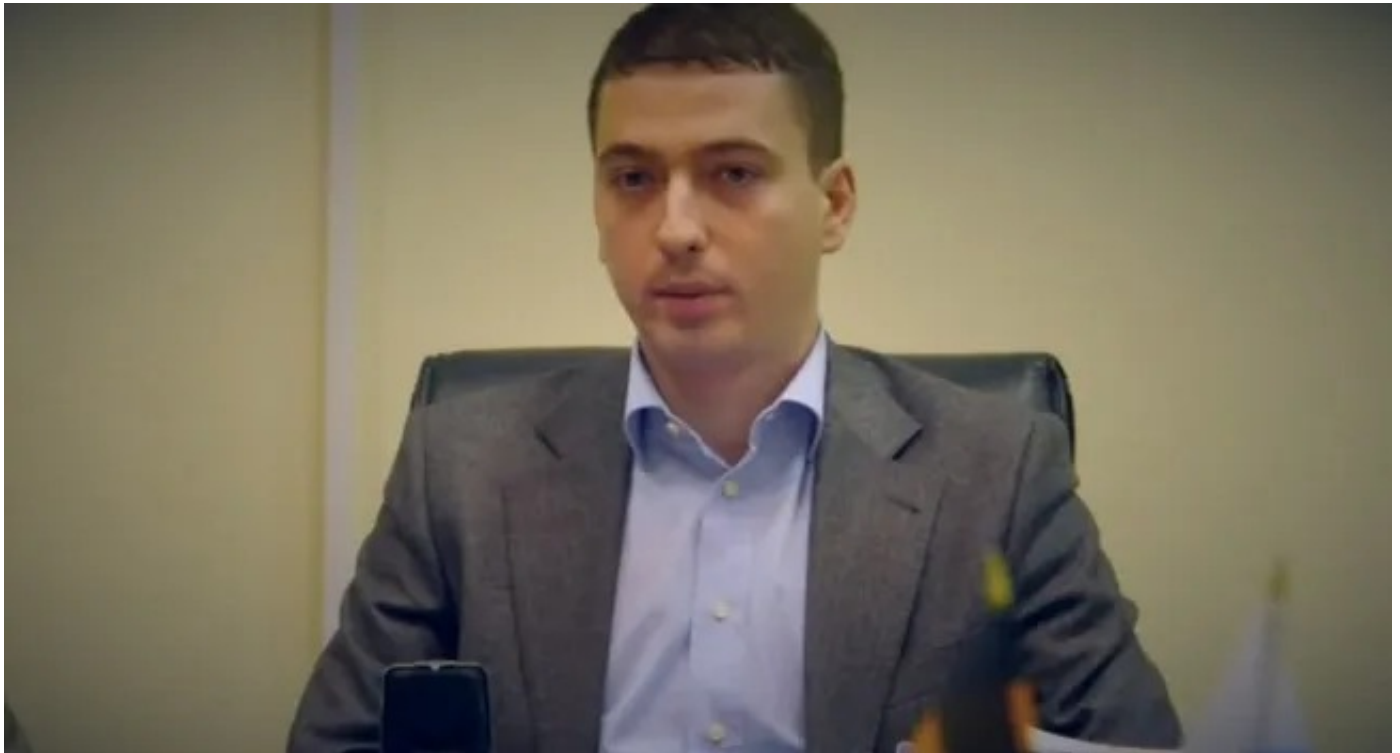

Стварна последица по Србију спровођења такозваног европског плана за Косово и Метохију, са којим се сагласио председник Александар Вучић, јесте нова фаза десуверенизације Србије, натоизација Балкана и стварање „Велике Албаније“, изјавио је у интервјуу руској новинској агенцији Рекс српски политиколог Стеван Гајић, научни сарадник Института за европске студије (Београд).

Какве ће, по Вашем мишљењу, бити политичке и правне последице састанка у Охриду по Србију?

Председнику Србије нико није дао овлашћења да у име државе закључује усмене или писане споразуме у Охриду. Дакле, све што је тамо радио, радио је мимо Устава. Међутим, након састанка у Охриду, почела је нова фаза десуверенизације Србије, натоизације Балкана и стварања „Велике Албаније“.

Раније је Вучић, такође немајући на то право, разоружао Србе који су били у саставу тзв.

косовске полиције. Како је то урадио? Гурао их је да изађу из сепаратистичких институција (у које их је претходно гурнуо) да би одмах потом албански екстремисти почели да граде полицијске и војне базе на северу Косова и Метохије, што према Бриселском споразуму, чији је гарант Европска унија, није дозвољено. Испоставило се да више нема никога ко би могао да заштити косовске Србе у албанској псеудодржави преко њених државних институција које званични Београд наводно не признаје. Као што видите, последице већ постоје – то је насиље над српским народом и српском државом.

Српски народ, међутим, није спреман да једноставно трпи НАТО агенду. Дакле, главни проблем Вучића је што треба некако да изда, али да то Срби не примете. Наравно, то је немогуће.

Не могу да предвиђам шта ће бити даље, али се у сваком случају, ово што се сада дешава може назвати апсолутним насиљем над српском државом. Сада је оно достигло врхунац јер је НАТО у рату са Русијом. Алијанса настоји да интегрише читав Балкан у себе. НАТО окупатори и њихови сателити попут Вучића и његових саучесника унутар земље покушавају да нас вуку за ногу да не побегнемо из пакленог котла и да не постанемо део победничке Евроазије. Желе да нас оставе да се кувамо у истом лонцу са остатком земаља Запада, које ове године чекају велики унутрашњи преокрети.

Већина руских медија Вучића сматра пријатељем и савезником Русије јер се још није придружио антируским санкцијама. Вучићева несанкциона политика је стављена у први план, док је питање Косова потиснуто у други план. Може ли састанак у Охриду имати неке последице по руско-српске односе које неће одмах бити уочене?

Ако се Србија помири са одбацивањем Косова и Метохије, следи увођење санкција Русији. Такође, ако би се Београд прикључио антируским санкцијама, следеће на реду било би признање независности Косова. Све ово је једно те исто питање, које се решава у фазама. Ту можемо додати и проблем постојања Републике Српске у оквиру Босне и Херцеговине, што ће бити следећа тачка политичког дневног реда.

Вучић је недавно за свог саветника за регионална питања именовао Адама Шукала, осумњиченог у Републици Српској за куповину гласова на председничким изборима у корист опозиционе кандидаткиње Јелене Тривић. То је јасан сигнал Вучића лидеру Срба у Босни и Херцеговини Милораду Додику. Дакле, санкције Русији, Косову и Републици

Српској су све делови истог питања, које звучи овако: како поузданије заузети српске земље, разбити јединство српског народа и увући Србију и Републику Српску, тј. Босну и Херцеговину, у НАТО.

Што се тиче руске јавности, која Вучића сматра пријатељем, реч је о великој обмани у чијем креирању су у самој Москви учествовали лобисти председника Србије. Данас их је лако идентификовати, пошто су ти исти људи одмах критиковали специјалну војну операцију у Украјини, уплашени одлучношћу руских власти.

Зашто су они били потребни Вучићу? Пошто Вучић зна да његови бирачи воле Русију, преварио је с једне стране њих, а с друге стране преварио је и Русију. Он је цео наратив о пријатељству и блискости са Русијом искористио само за унутрашње политичке потребе. Такође краткорочно, овај наратив је ласкао званичној Москви. На крају је Вучић захваљујући својој превари готово завршио своју мисију у Србији коју му је, по свему судећи, поверио Запад.

Вучић стално понавља да у Охриду ништа није потписао, као ни у Бриселу. Да ли српско друштво схвата стварне последице прихватања такозване европске иницијативе Београда као основе за решавање косовског питања?

Да, Вучић ништа није потписао, дао је „бесу“. Сада војска Вучићевих ботова покушава да уљуљка друштво које се, наравно, противи охридским споразумима. У Београду је 17. марта одржан масовни митинг коме је присуствовало око 15.000 људи. Приближно исти број људи из других градова није могао да учествује на скупу, пошто је полиција зауставила аутобусе који су ишли ка престоници.

Власти активно воде кампању против опозиционих лидера. Недавно је цео Београд био облепљен плакатима са измонтираним портретима опозиционих лидера којима су на главе додате традиционалне албанске капе уз симбол Албаније – црни двоглави орао, уз огромне увредљиве поруке против опозиционих првака на надвожњацима дуж ауто-путева. Испало је да је Вучићева пропаганда прекрила цео Београд и друге градове земље албанским грбовима.

Један број руских политиколога често поставља питање: ако Вучић не ужива

подршку становништва, зашто стално побеђује на изборима? Како бисте одговорили на ово питање?

Ови политиколози то говоре или да би оправдали своја предвиђања у вези са Вучићевом политиком и његовом приврженошћу пријатељству са Москвом, или су и сами Вучићеви лобисти. Треба да знате да Вучић никада није изашао на изборе са својим правим програмом према Косову и Метохији. У изборну кампању иде само са општим патриотским паролама о миру и стабилности, које наводно само он може да обезбеди Србији. Вучић не говори истину о томе шта ради на Косову.

(Стање ствари, [IA REX](#))